

Kamperen en Scouting zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Je mag echter in Nederland niet zomaar overal in een tent overnachten. Tot 1 januari 2008 werd het kamperen geregeld via de nu vervallen Wet op de openluchtrecreatie (WOR). Op dit infoblad wordt ingegaan op de manier waarop na 1 januari 2008 het kamperen geregeld kan worden.

Regelingen voor het kamperen na 1 januari 2008: regionaal maatwerk

Op 1 januari 2008 vervalt de Wet op de openluchtrecreatie. De reden hiervoor is dat de overheid de burger met minder regels en administratieve lasten wil confronteren. Veel onderwerpen die in de wet opgenomen waren, worden al geregeld in andere regelgeving. Daarnaast was het bestemmingsplan voor veel vormen van kamperen al richtinggevend.

Met het intrekken van de wet, vervalt het wettelijke onderscheid tussen de verschillende vormen van kampeerterrinen. Ook vervalt de wettelijke verplichting om een vergunning of ontheffing aan te vragen en het wettelijke verbod om te kamperen buiten kampeerterrinen. Iedere gemeente is vrij om zelf regels op te stellen. In de voorlichting aan gemeenten wordt nadrukkelijk aangegeven dat het niet de bedoeling is om het vergunningstelsel op gemeentelijk niveau over te nemen. Voor het regelen van kamperen in de toekomst worden twee mogelijkheden genoemd: het bestemmingsplan en de gemeentelijke verordening.

Alle kampeervergunningen en ontheffingen die nu zijn afgegeven, vervallen van rechtswege in 2008. Dit betekent natuurlijk niet dat een kampeerterrin ophoudt te bestaan, maar het kamperen moet op een andere manier geregeld worden.

Lokaal kampeerbeleid

Nog meer dan voorheen, is het belangrijk om in de gaten te houden wat het gemeentelijk beleid rond kamperen is en wordt. Hierbij moet je ervoor waken dat kampeerbeleid niet alleen wordt geassocieerd met commerciële campings, maar dat ook kamperen door scouts mogelijk blijft. Als het goed is, heeft of maakt een gemeente beleid op het gebied van kamperen, voordat vastgesteld kan worden of en hoe het kamperen geregeld moet worden. De intrekking van de WOR hoeft geen gevolgen voor het kamperen te hebben. Als de gemeente haar zaakjes nu op orde heeft, verandert er waarschijnlijk weinig. Maar gemeenten kunnen er ook voor kiezen om hun beleid aan te passen.

De intrekking van de WOR biedt voor groepen zowel kansen als bedreigingen. Door de intrekking vervalt het landelijke verbod om buiten kampeerterrinen te kamperen en als er in bestemmingsplannen of plaatselijke verordeningen niets over opgenomen wordt, kunnen scouts in de toekomst, met toestemming van de terreineigenaar, dus overal kamperen. Daarnaast zorgt de intrekking er hopelijk voor dat geen vergunningen meer hoeven worden aangevraagd, wat veel kosten en administratieve rompslomp scheelt.

Na de intrekking van de WOR kunnen er tussen gemeenten grote verschillen ontstaan in regelingen voor het kamperen. Als het goed is, stemmen gemeenten hun recreatie- en kampeerbeleid wel af met de omliggende gemeenten. Bij het vastleggen van de voorschriften voor kampeerterrinen, zullen gemeenten moeten streven naar deregulering. Dit betekent dat gemeenten terughoudend moeten zijn met het stellen van voorschriften. Ze zullen alleen voorschriften mogen afgeven als deze noodzakelijk zijn voor het bereiken van bepaalde maatschappelijke doelen die niet op andere wijze, zoals via zelfregulering, kunnen worden gerealiseerd.

Kamperen op kampeerterrinen

Om het kamperen te regelen speelt het bestemmingsplan een grote rol bij de kampeermogelijkheden die scouts hebben. Gemeenten moeten hierin regelen waar kampeerterrinen gevestigd mogen zijn en waar niet. Daarnaast moeten de gemeenten de voorschriften die ze willen stellen aan

kampeertreinen, zoveel mogelijk in de bestemmingsplannen opnemen. Het Ministerie van LNV, de recreatiesector en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) streven ernaar zo weinig mogelijk te regelen. In bijzondere gevallen kan een gemeente bepalingen opnemen rond de kampeerperiode, de intensiteit en het soort kampeermiddelen. Bij het opstellen van nieuwe bestemmingsplannen voor het buitengebied zullen Scoutinggroepen goed moeten nagaan welke de gevolgen voor het kamperen in de toekomst zijn, omdat het bestemmingsplan bepalend is voor het gebruik. Er moet naar gestreefd worden om zo weinig mogelijk beperkingen in een bestemmingplan op te nemen over het kamperen.

Er kan bij bestemmingsplanbepalingen voor gekozen worden om aan een bepaald perceel een bestemming kampeertrein te geven, maar er kan ook gekozen worden voor een dubbelbestemming, bijvoorbeeld natuur en kampeertrein. Daarnaast kan de gemeente een vrijstellingsregeling in het bestemmingsplan opnemen: kamperen is verboden, maar het College kan vrijstelling verlenen voor het kamperen in tenten.

Kamperen buiten kampeertreinen

Het kamperen buiten kampeertreinen kan niet uitsluitend in een bestemmingsplan worden geregeld. Het vaak incidentele karakter van kamperen buiten kampeertreinen, maakt een expliciete bestemming van locaties waar deze kampeervorm is toegestaan, feitelijk onmogelijk. Als er in een bestemmingsplan niets is geregeld over het kamperen buiten kampeertreinen, zal incidenteel kamperen buiten een kampeertrein in het algemeen geen strijdig gebruik opleveren met de eigenlijke bestemming van de grond. Alleen als een gebied de bestemming 'waardevol natuurgebied' heeft, zal het kamperen een strijdig gebruik kunnen opleveren. Als een gemeente er zeker van wil zijn dat het bestemmingsplan het kamperen buiten kampeertreinen uitsluit, zal ze een voorschrift in het plan moeten opnemen waarin expliciet is aangegeven dat kamperen buiten kampeertreinen een strijdig gebruik oplevert met het bestemmingsplan. Dit is natuurlijk voor scouts een onwenselijke situatie.

Willen gemeenten minder ver gaan dan een algemeen verbod op het kamperen buiten kampeertreinen in een bestemmingsplan, dan kunnen ze in een verordening regelen dat het kamperen buiten een kampeertrein is verboden en in welke gevallen – in afwijking van dat verbod – kamperen buiten een kampeertrein wél is toegestaan.

Tussen het incidenteel kamperen en het kamperen op kampeertreinen, bestaat een tussengebied: de situatie dat op een bepaalde plaats of in een bepaald gebied meer dan incidenteel door groepen of individuen buiten kampeertreinen wordt gekampeerd. Door het meer dan incidentele karakter ervan, kunnen deze vormen van kamperen strijdig zijn met het bestemmingsplan. Een oplossing hiervoor is dat het bestemmingsplan de bevoegdheid geeft aan het College van B en W om vrijstelling te verlenen aan kamperen buiten kampeertreinen, de vrijstelling op grond van artikel 15 WRO.

Meer informatie

Bestemmingsplan
Infoblad bestemmingsplan

gemeente
www.scouting.nl

Ondanks dat Scouting Nederland probeert de infobladen zo up-to-date mogelijk te houden, kan het voorkomen dat er inmiddels nieuwe regelgeving is afgekondigd. De tekst van de geldende wet- en regelgeving is bepalend. Aan deze informatie kunnen geen rechten worden ontleend

Voorbeelden van omschrijvingen en bepalingen in het bestemmingsplan

Naast de doeleindenomschrijving zijn ook de diverse bepalingen van groot belang omdat hierbij staat aangegeven welk gebruik mogelijk of verboden is, welke aanvullende bepalingen er zijn omtrent gebouwen en in hoeverre aanlegvergunningen noodzakelijk zijn voor het uitvoeren van werken. Hieronder enkele voorbeelden van omschrijvingen die in bestemmingsplannen zijn opgenomen.

Kampeerterrein als hoofdbestemming van het perceel:

Recreatieve doeleinden: De gronden op de kaart aangewezen voor recreatieve doeleinden, zijn bestemd voor een kampeerterrein, sport- en speelvoorzieningen, toiletgebouwen, groenvoorzieningen, wegen en paden met de daarbij noodzakelijke gebouwen, andere bouwwerken en andere werken.

Kampeerterrein als dubbelbestemming:

Bij een dubbelbestemming staat in de doeleindenomschrijving welke bestemming de gronden hebben en welk gebruik daarnaast mogelijk is. Soms is dit apart aangeduid op de kaart en geldt dit medegebruik maar op een paar plekken.

Bos – groepskampeerterrein: De als zodanig op de plankaart aangegeven gronden zijn bestemd voor natuurbescherming, natuur- en landschapsbeheer van bossen, singels en houtwallen, en voor houtproductie, met de daarbij behorende flora, fauna en andere bouwwerken, met dien verstande dat de gronden aangeduid met 'groepskamperen' tevens zijn bestemd voor kampeerterrein, met de bijbehorende gebouwen en andere bouwwerken.

Multifunctioneel bos: De op de plankaart voor multifunctioneel bos aangewezen gronden zijn bestemd voor de houtproductie, extensieve dagrecreatie, natuur- en landschaps-beheer, en voor zover de gronden daartoe nader zijn aangeduid op de plankaart, zijn zij mede bestemd voor groepskamperen.

Verblijfsrecreatie met agrarisch gebruik: De gronden op de plankaart aangegeven voor 'verblijfsrecreatie met agrarisch gebruik' zijn bestemd voor de extensieve verblijfsrecreatie met toeristische accommodatie, het agrarisch gebruik en het behoud van landschappelijke openheid.

Kamperen via een vrijstelling:

Hierbij staat in de doeleindenomschrijving het gebruik als kampeerterrein niet genoemd. In de gebruiksvoorschriften is een verbod op kamperen opgenomen, met een vrijstellingsbepaling. Ook kan in de gebruiksvoorschriften, in plaats van in de doeleindenomschrijving, opgenomen zijn dat het verbod geldt met uitzondering van die plaatsen waar groepskamperen op de kaart is aangegeven. Dit kan bijvoorbeeld met een teken of tentje aangeduid zijn.

Gebruiksvoorschriften: Tot het verboden gebruik wordt in ieder geval gerekend het gebruik voor verblijfsrecreatie met uitzondering van de als zodanig op de plankaart aangeduide locaties. Burgemeester en Wethouders kunnen op de overige locaties vrijstelling verlenen van het bepaalde voor het kamperen in tenten, uitsluitend door jeugdgroepen onder leiding.